

ховно огнище е било при днешнитѣ Мѣнастирски Върхове до Каваклий, които до края на царуването ни сж лежали край българо-византийскитѣ граници¹⁾. Нѣкои бѣлѣжки за тоя край, като свързани съ името на Епикерневѣ, сж неминувани. Както ще се види, Теодосий едва ли би напустиналъ Сливенѣ, ако въ Парория не бѣ пристигналъ видниятъ на врѣмето си духовенъ учитель Григоръ Синаитѣ. Последниятъ отива тамъ около 1328 г., но скоро поради върлюющитѣ татѣкъ хайдутѣ се оттегля, вѣроятно по-наюгѣ, въ тѣй нарѣчената Скрытная или Катакриомени, види се днешния Сакаръ²⁾ Тукъ, обаче, Синаитѣ не се застоялъ и прѣзъ Созополъ отива въ Ц-дѣ, отъ кждѣто спохожда Митилинѣ, Св. Гора и прѣзъ Одринѣ пакъ се връща въ Скрытная (около 1338—39). Отъ тая година собственно се почва неговата дѣйность, прѣзъ която събралъ около себе си най-вече сѣрбски и български ученици. Слѣди отъ това духовно огнище сж днешнитѣ наименования Мѣнастирски Върхове, Мѣнастирски Баирѣ, селата Голѣмъ и Малѣкъ Мѣнастирь и т. н., все между Тунджанския притокъ Явузъ Дерѣ, на с. отъ Каваклий и между с. Талашманлий и градеца К.-Агачѣ. При слуха за тѣй сгруппирания крѣгъ отъ духовни възпитаници на Синаита не закъснява да се отзове и Теодосий³⁾. Прѣди да отиде въ

¹⁾ Ср. Псп. II. 51: мѣсто нѣкое, иже естъ посрѣдѣ грѣкъ и българѣ, иже Парорие зовомо естъ. Старото *Μηλέων*, пещерѣ или Мэсомиѣцѣи“ и т. н.

²⁾ Отъ друга страна, дали това може да се вземе за днешнитѣ Бакаджици до Ямболъ — не е извѣстно. „Скрытная“ е прѣводъ на грѣцкото Катакриомени, което пѣкъ ще е отъ *Κατακρυπτομένη* (загѣтано, пущинашко мѣсто).

³⁾ Родомъ отъ Търново; отначало е билъ въ единъ видински мѣнастирь, а отъ тамъ въ арчарския, дѣто и се покалугерилъ и се връща въ Търново. Въ Сливенѣ дошелъ отъ Червенѣ (при Русѣ). Последното заселище, днесъ просто село при развалини, е било виденъ старобългарски черковенъ центрѣ, сѣдалище на митрополитѣ. Митрополитѣ Червенѣнскитѣ сж били Неофитѣ, Калиникѣ и Захарий. Ср. Синодика на Борилѣ, л. 35—38 и Раковски, *ibid.*, стр. 53.

За прѣбиванието на Теодосий въ Сливенѣ или по-скоро въ Сливенската Малка Свѣта Гора пише и Паисий: „къ свѣтѣ преподобни отецъ Θεοδοσία Терновски ученикъ свѣтаго Григория Синаита и патриарха свѣтаго Евтимия, просѣялъ въ гору Сливенскую, ту съградилъ царѣ многы Мѣнастири, на подобіе свя-